

Midfastosöndagen (Laetare) - 2019 Åke Malander (ELBK)

Introitus Psalt 78:12-25, Gt 4 Mos 20:1-13, Ep Gal 4:21-31, Ev Joh 6:1-15, pred Mark 14:17-26

Jesu lär mig rätt betänka din tänkvärda pina och död.

Som en förberedelse tid inför firandet av Jesu död och uppståndelse har vi fastan och passionstiden, då vi s.a.s. i andanom går upp till Jerusalem att skåda hur Jesus Krist, Guds Son, i syndares ställe lider. Det är viktigt, det är välsignelserikt att med allvar betrakta och beakta Kristi pinas historia. I S:t Matteus församling brukar vi därför vissa år som en alternativ predikotext läsa ett stycke ur passionshistorien, och i år väljer vi Markus 14: 17–26.

"Människosonen går bort, så som det står skrivet om honom." I den korta meningen sammanfattar Jesus det som nu ska ske. Det som Mose och profeterna har skrivit ska nu fullbordas. Detta som tidigare har skrivits är emellertid skrivet även *"till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger ska bevara vårt hopp"*. Därför ska vi nu gå att betrakta det som ska ske med Jesus, och vi kan sätta som ett ämne för dagens predikan

Jesus går bort – som det är bestämt

Det är visst och sant - Det är lärorikt och trösterikt

Det är visst och sant

Varför gick det egentligen så illa med Jesus? Han, som gick omkring och förkunnade ett glädjens budskap och gjorde gott mot var man, varför blir han föraktad, förkastad och utlämnad och straffad som en hädare och upprorsmakare? Det enklaste svaret är förstås att det är människors sammansvärjningar, avund och maktlystnad, ja människornas ondska. Ytligt sett är det naturligtvis så, men lite djupare sett så avslöjar det hela hur det innerst inne är ställt med människan. Anklagelserna och processen mot Jesus avslöjar på ett skrämmande sätt människohjärtats falskhet. Likväl kan inte ens detta vara hela sanningen; det säger trots allt inte den djupaste sanningen om Jesu lidande och död.

Jesus är fullt medveten om vad som nu ska ske med honom. Han har flera gånger förberett lärjungarna på detta. Evangelierna betygar tydligt och klart att han frivilligt går mot korset. Hade han inte gjort det, så hade heller ingen mänsklig makt eller list kunnat föra honom dit. Vi kan ju se hur det var i Getsemane: vid hans blotta ord föll vakterna förfärad till marken, han hade även kunnat be sin Fader att i ett nu sända mer än tolv legioner änglar – dessa starka hjältar som utträttat Herrens befallning så snart de hör ljudet av hans befallning. Jesus förbereder själv sitt avsked från denna världen. Han omtalar än en gång för sina församlade apostlar vad som ska ske med honom. Och därtill instiftar han altarets sakrament, en måltid som ständigt förkunnar hans död, intill hans återkomst. Det gör han i den natt då han blir förrådd. I den natt då han måste tömma den kalk som vreden rågar, då instiftar han åt oss den kalk som nåden överflödar.

Jesu lidande och död kan alltså inte förklaras bara av människornas onda anslag. Han anger själv varför detta sker: *"Människosonen går bort som det är bestämt."* Det är Guds eviga rådslut som vi nu ser fullbordas. Det som övergår Jesus är i förväg bestämt, in i minsta detalj, och beskrivet. "Se, jag kommer, i bokrullen är skrivet om mig." Och profeten Jesaja säger: "Föraktad var han och övergiven av människor", ja i denna natt blev han verkligen övergiven, även av dem som försäkrade att de aldrig skulle överge honom. "Han blev räknad bland förbrytare", dömd som upprorsman och hädare, korsfäst mellan två rövare. "Också min vän som jag litade på, han som åt mitt bröd, lyfter sin hæl mot mig." Men allt detta skedde för våra missgärningars skull: "Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är det botat för oss." Jesus går, som vi sa, av fri vilja till korset: "Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta." Jesus uppfyller sin Faders beslut och vilja, när han blir förkastad lider och dör. Att detta sker som det är bestämt bekräftar aposteln Petrus i sin pingstpredikan, när han säger: "Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom."

Det är lärorikt och trösterikt

Att Människosonen går bort som det är bestämt, det är verkligen trösterikt för oss. Vi är ju inte oskyldiga till Kristi pina och död. I sin pingstpredikan talar Petrus även till människor som inte alls var i Jerusalem när det hände, likväl kände de ett styng i hjärtat, de blev träffade som medskyldiga. De människor som var med på långfredagen: Judas Iskariot som förrådde honom, folkhopen som skrek sitt: Korsfäst, korsfäst!, översteprästerna och folkets ledare som dömde honom till döden och Pilatus som mot bättre vetande fastställde domen och utlämnade honom, alla dessa är i själva verket bara representanter för oss alla. På den bävande frågan: Inte är det väl jag? Måste var och en av oss svara: Jo just jag med mina synder är det som driver dig, min Frälsare, till korset. I vårt bröst sitter ett hjärta som är av samma natur som deras hjärtan. När vi fördömer dessa människors falskhet, faller lagens förfärliga dom över oss själva: Du är den mannen!

Petrus åhörare blev förskräckta och utbrast: ”Bröder, vad ska vi göra?” Och Paulus, Herrens apostel, utropade: ”Jag arma människa! Vem ska frälsa mig från denna dödens kropp?” Gud vare tack! Både Petrus åhörare och Paulus – och du och jag har en säker och trösterik tillflyktsort: Jesu frivilliga lydnad intill döden, ja intill döden på korset har sonat all vår skuld. ”Jesu, Guds Sons, blod renar från all synd.” Vi lyssnar än en gång till profeten Jesaja: ”Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många rättfärdiga, och deras skulder är det han som bär.” Genom den ende rättfärdige får de många räknas som rättfärdiga, därigenom att han har burit och sonat deras skulder. Ja, hör hans egna ord i denna natt: *”för er utgiven, för er utgjutet till syndernas förlåtelse”*. Sakramentet inte bara förkunnar, utan det även **ger** syndernas förlåtelse. Vilken tröst, bara att ta emot, fullkomligt fritt och för intet! Då är det väl inte underligt att vi vill fira Herrens Heliga Nattvard ofta.

Giltigheten och tillförlitligheten i detta verk som Kristus fullgör i vårt ställe, som vår ställföreträdare (det vi brukar kalla Kristi ställföreträdande tillfyllestgörelse), den är intygad av Gud själv av evighet, just därigenom att Jesus lider och dör i vårt ställe *”som det är bestämt”*. Det som har skett efter Guds eviga rådslut kan omöjligt mista sin kraft och bli om intet; det är orubbligt giltigt. Gud har själv ställt Jesus som Medlaren, som har skaffat oss fred med Gud. Och detta skedde medan vi var hans fiender: ”Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare.” Det skedde således helt oberoende av vårt eventuella gensvar, utan all vår förskyllan eller värdighet. Därför är också denne ”Medlaren” en säker tillflyktsort för alla syndare. Gud Fader kan omöjligt förneka ”sin älskade Son”, som bjuder och manar varje syndare: *Kom till mig!*

Vi läste i evangeliet: Påsken, judarnas högtid, var nära. Idag kan vi säga: Påsken, de kristnas stora högtid är nära – låt oss därför under de kommande tre veckorna gå upp till Jerusalem att skåda hur Jesus Krist, Guds Son, i ditt och mitt ställe lider. Och låt oss lyssna till honom och ta honom på orden när han ännu i dag manar oss: *Kom till mig!* För han är Livets Bröd, det bröd som ger evigt liv. Den som kommer till honom ska aldrig hungra och den som tror på honom ska aldrig någonsin törsta. Amen.

Blott du mig, Jesu, kan lära, Vad intet förnuft förstår, Att oskuld får straffet bära, Där brottslingen strafflös går, Att Gud sin helighet lämnat till hän, Då ogärningsmän han friar, Men fäller sin enfödde Son.